

УДК 636.7

DOI: 10.31733/17-03-2023-768-769

Сергій СЕРХОВЕЦЬ

доцент кафедри кінології,

кандидат педагогічних наук, доцент

Лука СТЕФАНКІВ

здобувач вищої освіти

Національної академії

Державної прикордонної служби України

імені Богдана Хмельницького

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ КІНОЛОГІЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Наявні та потенційні транскордонні загрози переконливо доводять, що нині неможливо розглядати поняття «міжнародна безпека» та «національна безпека» окремо один від одного, адже між ними існує досить тісний взаємозв'язок, що в свою чергу обумовлює відповідні механізми їх забезпечення.

Відповідно до Закону України «Про основи національної безпеки України» термін «національна безпека» передбачає своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам, до яких віднесено поширення організованої злочинної діяльності, міжнародного тероризму, можливість незаконного ввезення в країну зброї, боєприпасів, вибухових речовин і наркотичних засобів, нелегальна міграція.

Дієвим механізмом протидії окресленим загрозам національній безпеці України є система кінологічних підрозділів складових сектору безпеки і оборони України. Зокрема, сучасна система кінологічного забезпечення сектору безпеки і оборони України складається з кінологічних підрозділів Збройних Сил України, Національної гвардії України, Національної поліції України, Державної прикордонної служби України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Служби безпеки України, Управління державної охорони України, розвідувальних органів України. Зауважимо, що за період 2014-2022 років правоохоронна система нашої держави досягла вагомих результатів у розвитку кінологічної служби в цілому. Зокрема, створену розгалужену мережу кінологічних підрозділів на усій території країни; оновлено програми підготовки кінологів зі службовими собаками у відомчих закладах освіти (кінологічних навчальних центрах); ліцензовано та запроваджено підготовку майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів за відповідною освітньо-професійною програмою; налагоджено взаємодію між кінологічними підрозділами окреслених складових сектору безпеки і оборони щодо спільного використання кінологів зі службовими собаками під час проведення відповідних спеціальних операцій чи пошукових заходів; модернізовано навчально-матеріальну базу, яка використовується для підготовки й використання кінологічних розрахунків; удосконалено нормативно-правову базу, що визначає основні засади діяльності кінологічних підрозділів; проведено низку заходів (семінари, тренінги, вебінари, конференції), спрямованих на підвищення професійного рівня керівного складу та інспекторів-кінологів.

Однак, наростаюче науково-технологічне відставання України від розвинутих країн, у тому числі, й у сфері кінологічного забезпечення, зумовило потребу у зміні окремих підходів до організації підготовки фахівців для потреб кінологічних підрозділів. Так, основними напрямками удосконалення системи кінологічного забезпечення на сучасному етапі розвитку нашої держави вважаємо:

- координація діяльності усіх кінологічних підрозділів складових сектору безпеки і оборони щодо основних напрямів діяльності;
- удосконалення системи обміну досвідом між закладами освіти, які здійснюють підготовку фахівців кінологічних підрозділів та механізму його впровадження до практичної діяльності;
- впровадження міжнародних стандартів підготовки й використання кінологів зі

службовими собаками (сучасні методики підготовки службових собак), а також стандартів ветеринарного забезпечення діяльності кінологічних підрозділів;

– організація тісної співпраці з кінологічними підрозділами ЄС та інших економічно розвинутих країн з питань підготовки й використання кінологів зі службовими собаками для протидії реальним та потенційним загрозам;

– розробка, відповідне погодження та реалізація Єдиної програми підготовки кінологів усіх складових сектору безпеки і оборони України (з урахуванням функцій відповідного відомства), що дозволить забезпечити сумісність кінологічних підрозділів під час міжнародного співробітництва у сфері боротьби з тероризмом, наркобізнесом, нелегальною міграцією;

– впровадження сучасних методик відбору кандидатів для навчання та службових собак для дресирування;

– підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, які здійснюють підготовку майбутніх фахівців кінологічних підрозділів за міжнародними програмами й методикою (підготовка їх як мультиплікаторів);

– оновлення навчально-матеріальної бази (засобів підготовки кінологів зі службовими собаками) з урахуванням сучасних досягнень науки й техніки;

– удосконалення механізму правового регулювання порядку використання наркотичних засобів у підготовці службових собак до пошуку таких засобів, а також підготовки й використання мінно-розшукових собак окремими кінологічними підрозділами;

– розвиток міжвідомчої взаємодії щодо оптимізації системи кінологічних підрозділів та уніфікації підходів до організації їхньої діяльності;

– удосконалення системи підготовки кінологічних розрахунків для мінно-розшукової служби (створення належної навчальної матеріально-технічної бази, мінних полів);

– автоматизація окремих видів діяльності та впровадження Єдиної бази даних кінологів та службових собак;

– нарощування науково-методичного забезпечення діяльності кінологічних підрозділів, активізація роботи науково-дослідних інститутів за перспективними напрямками розвитку службової кінології.

Окреслений перелік не є вичерпний та потребує подальшого науково-методичного забезпечення реформування системи кінологічного забезпечення у контексті поглиблення транскордонного співробітництва з суміжними державами.

УДК 81

DOI: 10.31733/17-03-2023-769-772

Irina SUIMA

Associate professor
of the Department of translation
and linguistic training of foreigners
Oles Honchar Dnipro National University,
PhD in Philological Sciences

LEGAL DISCOURSE IN TRANSLATION ASPECT

Nowadays, discourse in science is a complex phenomenon that has three components. They include the participants of communication, the situation of this communication and the text through which this communication takes place [2, p. 11-14]. The concept «discourse» can be considered in different ways. In a broad sense, it is a complex combination of linguistic means and supralinguistic factors (a manifestation of behavior in such a form that is accessible to sensory perception). Such a combination gives an understanding of the participants of the communication, their direction, goals, conditions under which the message was created and its perception. Discourse is an unchanging and abstract description of structural and semantic features that are used in certain texts.

Since the legal discourse refers to the institutional one, it represents the status-oriented communication of the participants, which corresponds to the system of role prescriptions and